

Hafız

– Mücella Pakdemir · 18 Aralık 2020

Saraç'a ithafen)

Yusufiye'deymişsin, Medrese-i Âlâ'da,
Bir yaz, bir kış ve dahi iki koca güz Hafız.
Can bekanın derdinde; el âlâ-yı vâlâda.
Değişen yok burada, iki ters, bir düz Hafız.
Şimdi küflü duvarlar her gün çizik okuyor.
Voltaların avluda kısa adım dokuyor.
Kandıra Osman Saraç adlı bir gül kokuyor.
Hayatı esaretin imbiğinden süz Hafız.
Gözlerin uzaklarda hayallere dalarsa,
İzin ver yüreğinden celalini çalarsa.
Ruhsarın seccadede sırlıklam olursa,
Sabır boncuklarını tespiline diz Hafız.
Efkârın koyusudur görüşlerin arası.
Nemlenirken kirpikler kanar yürek yarası.
Tartılırken gönlünde gam küpünün darası.
Ranzan türkü söylesin; dile gelsin saz Hafız.
İsyân çığlık atarken, bulunmazken duyandı,
Tevekküle sığınmak mevzunun güzel yanı.
Elbette bir eksiktir sen yoksan er meydanı.
Bizde kılıç kalemdir, savaşan da söz Hafız.
Ne beis, çekilmişsen cephenin gerisine!
Varsın, ak çiyler düşsün ömrün semeresine.
Sırlar kitabesinin sıfır koy serisine,
Göklere yiğitliğin fermanını kaz Hafız.
Namert için cazibe; paradır, güçtür, ündür.
Kötü gün maskelerin yere düştüğü gündür.
Sırtını dönenlerin yeri sürgündür, sindir.
Kara kaplı defterin önsözüne yaz Hafız.
Adına vatan denen yüce sevdamız aynı,
Üstünde dalgalanan kutsal verdamız aynı,
Uğruna öldüğümüz özgür ferdamız aynı.
Tatmayanlar ne bilsin; bu bambaşka haz Hafız.

Mücella Pakdemir